

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7To/38/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010881  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0019010881.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júla 2020, v trestnej veci proti K. K., obžalovaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.3.2020 sp.zn. 8T/167/2019 takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, e/, ods.2 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 189 ods.2 Tr.zák., za použitia § 42 ods.1, § 41 ods.2, § 39 ods.2 písm.d/, ods.4, § 38 ods.2, § 36 písm. l/, § 37 písm.h/ Tr.zák. u k l a d á obžalovanému K. K., R.. XX.X.XXXX C. K., trvale bytom I. Č.. XX, okres K., súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 42 ods.2 Tr.por. zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.11.2018 sp.zn. 3T/129/2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie obžalovaného K. K..

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 8T/167/2019 zo dňa 16.3.2020 bol obžalovaný K. K. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.a/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa X.X.XXXX v čase od 13:14 h do 16:03 h z miesta svojho trvalého bydliska - I. XX, V. K., prostredníctvom prístupu do internetu cez nezistenú X. O., použitím počítačovej siete, prostredníctvom sociálnej siete L..F..P., vystupujúc pod menom „. P. požadoval od maloletej poškodenej K..D., R.. XX.X.XXXX, ktorá na uvedenej sociálnej sieti vystupovala pod menom „. C., aby prišla na web kameru a ukázala sa mu nahá, pričom jej hrozil, že ak tak neurobí, tak zverejní jej intímne fotografie, ktoré mu

predtým dobrovoľne zaslala, pričom svojho konania sa dopustil napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá poškodená K..D., R.. XX.X.XXXX v tom čase je vo veku 15 rokov.

Za to bol obžalovanému K. K. podľa § 189 ods. 2 za použitia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 39 ods. 1, 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/ Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.11.2018, sp.zn. 3T/129/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný K. K. a okresný prokurátor.

Obžalovaný K. K. v písomných dôvodoch odvolania uviedol:

Podľa jeho názoru okresný súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenie § 7 ods. 1 Tr. por., pretože mal najskôr riešiť predbežnú otázku, či obžalovaný K. K. spĺňa podmienku pre zahľadanie odsúdenia.

Okresný súd na strane 4 svojho rozsudku uviedol, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2019, čo v skutočnosti je pravda, pretože proti trestnému rozkazu bol podaný odpor dňa 05.12.2018, ktorý následne dňa 13.02.2019 bol vzatý späť. Súd na strane 4 napadnutého rozsudku poznamenal, že trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 13.02.2019, ale už neuviedol, kedy uplynula skúšobná doba. Skúšobná doba v danom prípade uplynula dňa 13.02.2020 a okresný súd rozhodol rozsudkom dňa 16.03.2020, teda v dobe, kedy už nemal o čom rozhodovať.

Okresný súd podľa názoru obžalovaného bol povinný v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Tr. por. vyriešiť ako predbežnú otázku, či obžalovaný K. K. splnil podmienky na vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, za týmto účelom si mal vyžiadať aj výpis z registra trestov, lebo v trestnom spise sa nachádza výpis z registra trestov starý viac ako 1 rok.

Okresný súd správne mohol uložiť súhrnný trest iba v jednom prípade, a to keby zistil pri posudzovaní predbežnej otázky, že obžalovaný nespĺňa podmienky pre vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe osvedčil a vec by mal postúpiť súdu (tunajšiemu), ktorý by mohol rozhodnúť, že uložený trest v trestnom rozkaze t.j. „odňatie slobody v trvaní 2 mesiacov“, výkon ktorého bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo veci 3T/129/2018, sa vykoná. V žiadnom inom prípade podľa názoru obžalovaného K. K. neprichádzal do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Okresný súd teda porušil vyššie spomínané ustanovenie Trestného poriadku a následne aj Trestného zákona, a to ustanovenie § 41 ods. 2, lebo neodsudzoval obžalovaného za viac trestných činov, ustanovenie § 42 ods. 1, lebo neboli splnené podmienky, ako bolo vyššie spomínané pre uloženie súhrnného trestu, ale aj citované ustanovenia § 38 , § 37 a § 36, ktoré okresný súd cituje.

Okresný súd uložil obžalovanému v napadnutom rozsudku neprimeraný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov. Celé vyhrážanie zo strany obžalovaného bolo iba to, že poškodenej povedal, že keď sa mu neukáže nahá, zverejní jej fotografie, ktoré mu predtým poslala. Kontaktoval ju iba 1- krát, pretože nemal absolútne záujem s ňou ďalej komunikovať.

K osobe poškodenej obžalovaný uviedol, že táto sa sama priznala, že komunikovala s viac ako 100 osobami. Obžalovaný ďalej poukázal na obsah znaleckého posudku znalca K.. T. I., ktorý podrobne zhodnotil osobnostné črty poškodenej, a to, že je mentálne retardovaná, užíva alkohol, fajčí, bola v pestúnskej starostlivosti, odkiaľ bola umiestnená do ústavu, kde sa aj toho času nachádza.

Obžalovaný K. K. na hlavnom pojednávaní poukázal na celkový svoj postoj k žalovanej trestnej činnosti a navrhol trestnú vec postúpiť na prejednanie a rozhodnutie okresnému úradu ako priestupok, čo už aktuálne nie je možné, pretože od spáchania skutku uplynulo viac ako 2 roky.

V závere navrhol, aby krajský súd vrátil vec Okresnému súdu Michalovce na nové prejednanie a rozhodnutie, s tým, že by okresný súd trestné stíhanie zastavil, resp. uložil mierny trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, alternatívne uložil trest domáceho väzenia.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že uložený trest odňatia slobody bol obžalovanému K. K. uložený v rozpore so zákonom, pretože neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie a taktiež uložený trest je neprimerane mierny s ohľadom na správanie a konanie obžalovaného.

Okresný súd pri ukladaní trestu nemal zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr.zák., že obžalovaný K. K. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo podľa názoru okresného súdu spočívalo v tom, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o priznaní viny. Následne okresný súd uznesením prijal jeho vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Teda uvedené je možné podľa názoru súdu, vyjadreného v napadnutom rozsudku považovať za napomáhanie, pretože tým umožnil prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby bolo potrebné vykonávať dokazovanie na hlavnom pojednávaní a preukazovať jeho vinu.

K osobe obžalovaného okresný súd uviedol, že mal za to, že použitie takejto vysokej trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, pretože obžalovaný pri objasňovaní trestného činu v plnej miere spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom z miesta bydliska, ako aj od svojho zamestnávateľa je veľmi pozitívne hodnotený, a preto naňho nie je potrebné vplývať trestom odňatia slobody v trvaní 4 rokov. Okresný súd tiež prihliadol na osobné pomery obžalovaného, ktorý žije v spoločnej domácnosti so svojou mamou a družkou, s ktorou má 3 - ročného syna.

Prokurátor sa nestotožnil s vyššie uvedenými úvahami okresného súdu, pretože vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr.por. nie je možné mechanicky (formálne) stotožňovať s poľahčujúcou okolnosťou uvedenou v ustanovení § 36 písm. n) Tr.zák. tak, ako to urobil okresný súd, pretože medzi vyhlásením viny zo strany obžalovaného a touto poľahčujúcou okolnosťou neexistuje žiadna spojitosť.

Skrátenie súdneho konania nemožno zamieňať s pomocou obžalovaného pri odhaľovaní jeho trestnej činnosti, teda objasňovanie trestnej činnosti sa týka trestného činu a jeho páchatela a žiadnym spôsobom sa nedotýka procesnoprávnej úpravy týkajúcej sa vyhlásenia viny.

K osobe obžalovaného a dôvodu na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods.1 Tr.zák. prokurátor rezultoval, že takéto zníženie je nevhodné a neprimerané, keďže obžalovaný K. K. sa dopustil skutku dňa 1.4.2018 na osobe vo veku iba 15 rokov a navyše v čase, keď už bol sám otcom syna, ktorého má s družkou.

Prokurátor v závere písomných dôvodov odvolania zdôraznil, že neuznaním vyššie uvedenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.n) Tr. zák. a neaplikovaním ustanovenia podľa § 39 ods.1 Tr. zák o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, by u obžalovaného boli poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr.zák.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce a obžalovanému K. K. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/129/2018 zo dňa 14.11.2018.

Na podklade odvolania obžalovaného K. K. a okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné.

Obžalovaný K. K. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresného prokurátora Michalovce pod sp.zn. 1Pv/558/18/8807. Okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku predmetnej obžaloby právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. a zároveň vyhlásil, že vykoná dokazovanie čo do trestu a nároku na náhradu škody.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého výroku o treste krajský súd zistil, že tento výrok nie je správny, nakoľko okresný súd nesprávne znížil obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 39 ods.1 Tr.zák., nakoľko mal použiť ustanovenie per analogiam § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 Tr.zák. a treba prisvedčiť prokurátorovi, že použitie ustanovenia § 39 ods.1 Tr.por. je neprimerané.

Na druhej strane však krajský súd zdôrazňuje, že nemožno vylúčiť, že viaceré okolnosti, ktoré inak samy osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, v konkrétnom prípade v súhrne nadobudnú taký význam, že ich bude možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle ustanovenia § 39 Tr.zák. Krajský súd takéto výnimočné okolnosti prípadu nezistil.

Ďalším dôvodom na použitie § 39 ods.1 Tr.zák. sú pomery páchatel'a, ktorými sa rozumie osobné a osobnostné hodnotenie osoby, ktoré charakterizuje osobu páchatel'a ako objekt trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Je potrebné hodnotiť jednak osobné a rodinné pomery. Táto skutočnosť u obžalovaného nijakým spôsobom nebola preukázaná.

Z uvedeného dôvodu krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a jeho postoj k prejednávanej veci prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods.2 písm.d/, ods. 4 Tr.zák. per analogiam, pričom vychádzal zo stanoviska Trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.6.2017 sp.zn. Tpj 55/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 44/2017.

Aplikáciu tohto ustanovenia krajský súd odôvodňuje nasledovne:

Obžalovaný K. K. už v rámci prípravného konania pri svojom výsluchu sa v podstate priznal ku skutku, pre ktorý naňho bola podaná obžaloba. V tomto svojom postoji zotrval aj počas hlavného pojednávania, kedy vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku. K argumentom prokurátora ohľadom veku poškodenej je potrebné uviesť, že práve vek poškodenej je obligatórnou podmienkou na zločin podľa § 329 ods.1, ods.2 Tr.zák., pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie vo veci, ktoré neskôr bolo prekvalifikované na zločin podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. (teda na dieťaťi - osobe mladšej ako 18 rokov).

Zároveň krajský súd poukazuje na kladné charakteristiky obžalovaného a na to, že okrem súdnej trestnej činnosti bol doposiaľ 1 - krát súdne trestaný.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd zrušil výrok o treste obžalovanému K. K. a uložil mu za zistenia rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods.2, § 36 písm.l/, § 37 písm.h/ Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov. Súhrnný trest odňatia slobody bol uložený z dôvodu, nakoľko zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. sa dopustil skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/129/2018 zo dňa 14.11.2018. Trest bol obžalovanému uložený na dolnej hranici zákonom zníženej trestnej sadzby o jednu tretinu za použitia § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 per analogiam Trestného zákona.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. krajský súd obžalovaného K. K. pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Argumenty obžalovaného o riešení predbežnej otázky podľa § 7 ods.1 Tr.por. nie sú správne. Krajský súd poukazuje na ustanovenie § 50 ods.4 Tr.zák. v nadväznosti na ustanovenie § 50 ods.5 Tr.zák.

Podľa § 50 ods.5 Tr.zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods.4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má za to, že sa odsúdený osvedčil.

Táto lehota odsúdenému K. K. vo veci Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/129/2018 pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods.1 Tr.zák. uplynie až 13.2.2021 a nie 13.2.2020, ako sa mylne domnieva obžalovaný K. K..

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného K. K. krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, inak napadnutý rozsudok ostal nezmenený.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.